עירין קדישין — שבת לפני שבועות

פתח ואמר, העולם אומרים לכן נקרא יום הזה יום המיוחס כי יוה"כ חל ביום זה לפי הקביעות, אמנם מה יתרץ בזה אם הגדול במעלה הוא קרוב אליו אם הוא בעצמו אינו כלום הלא גם אני מיוחס. בכל מקום העיקר היא יחוס עצמו, והמשל בזה מלך אחד צוה לבנות לו פלטרין יפה ומהודר מאוד עד לפלא וכשנגמר הבנין רצה המלך לצייר הכותלים של הארמון בכל מיני צבע יפים ונאים, וחלק המלך הד' כותלים לארבע אומנים הבקיאים במלאכת הציור לשם ולתהלה כראוי למלך גדול ואדיר כמוהו, וצוה שכל אחד יצייר הכותל ששייך לו בכל מיני צבע והידור כאשר תשיג יד שכלו וחכמתו, ויעשו כן ג' האומנים וציירו ג' כתלים השייך להם כל אחד כאשר השיגה חכמתו, והאומן הרביעי הפליא עצה בחכמתו ועשה, כי הכותל הד' השייך לו מין צבע אחד מראש הכותל עד סוף יפה ומהודר מאד וזהור הדרת הצבע שלו היה מאיר ומבהיק. עד שמכח זה כל מיני הצבעים אשר בכל שלשה כתלים האירו והבהיקו בכותל זה הרביעי הזאת, והיה נראים כל מיני הצבעים שהיו בכותלים בכותל הרביעי, ובהגיע הזמן שהגביל המלך להאומנים הלך המלך בעצמו לראות את האומנים אם עשו מלאכתם כראוי והגון בכל מיני יופי בכל הכותלים, וכשנכנס המלך להארמון למצוא חשבון העבודה ממלאכת האומנין הבהיקו מאוד צבע הכתלים לנוכח עיניו והתחיל להתבונן בהכותלים אחת לאחת למצוא חשבון העבודה ממלאכת האומנין, וכאשר בא אל הכותל הרביעי והתבונן בהציורים שבה וראה שכל הציורים של שלשה הכתלים מאירים ומזהירים בתוכה מצד שעשה בחכמתו צבע נקיה וזכה ובהירה כמראה הלטישים כדי שיאירו בה כל הגוונים מכל הציורים שבשלשת הכתלים כנ"ל. וייטב הדבר מאד בעיני המלך ויחוננהו תשיאות חן וכבוד, כך הוא ענין המיוחס אם הוא מזכך ומטהר את עצמו בכל אופני הזיכוך והבהירות אזי ממילא מאירים ומזהירים בו כל הכוחות של אבותיו הצדיקים, וסיים זהו שנקרא מיוחס באמת:

וספרתם לכם ממחרת השבת. וגו'. הנה כתיב (חבקוק ב) צדיק באמונתו יחיה. ר"ל מפני מה נקרא האדם בשם צדיק מפני שבאמונתו יחיה ר"ל מפני שמאמין האדם השלם בהבורא יתברך בכ"ד שבאו לכלל הוי"ה שרואה תמיד על רוחניות הדברים לקרב הכל אל שורשם שנלקחו משם, וכן שמאמין האדם השלם שכל פעולותיו ותנועותיו הכל ברצון וחפץ הבורא ב"ה. ולולא שפעת חיות כח הבורא ב"ה כלא וכאין וכאפס נחשבו. ובאמונה כזאת אינו להוט ובהול אחר תאוותיו והנאותיו של העוה"ז, כיון שמאמין שפעולתו בגודל חריצתו ומחשבתו לא מהני כלום נגד רצון הבורא ב"ה. שאפילו יום ולילה לא ישבות ולא יניח בפעולתו אין להוסיף ולגרוע על רצון הבורא. רק שמוכרח לעשות דברים הכרחים שא"א לעמוד זולתם כמו שכתב (דברים טו) וברכך בכל אשר תעשה אבל להכניס כל גופו ונפשו לפעולתו לאמור כחי ועוצם ידי עושה לי החיל והכבוד הזה. מחמת האמונה כנ"ל יש לו שהות ועתים לפנות מחשבתו לעיין ולחשוב ולהיות ממארי דחושבנא לבל יעבור שעה

ורגע מעבודת הבורא יתברך. ועל כן באמונה כזאת נקרא בשם צדיק. וזהו צדיק באמונתו יחיה. רצה לומר בשביל שיחיה באמונה כנ"ל נקרא בשם צדיק. וזה וספרתם לכם רצה לומר שספירה הוא לשון סיפור וזיכוך. שאדם השלם צריך לזכך מחשבתו ומעשיו בדבר שנוגע לכם. שלכם רצה לומר גופו ונפשו למלאות תאוותו והנאותו הגשמיות שאדם השלם צריך לספר ולזכך את הלכם הנ"ל. ממחרת ר"ל מעת מחרת שיום המחרת נקרא אמונה שאפילו כל שעה ורגע תלוי באמונה שהבורא ב"ה מחיה אותו ונותן בו כח כנ"ל. ובפרט אל יום המחרת שאמונה יותר גדולה שמאמין בהבורא ב"ה שיתן לו חיות וכח. ע"כ האמונה נקרא בשם מחרת כמו מחר שאינו יודע מה יהיה ויאמינו שבודאי יהיה. לכן צריך האדם לספר ולזכך הלכם הנ"ל באמונה כנ"ל צדיק באמונתו יחיה. וזה וספרתם לכם שצריך להפר הלכם הנ"ל ממחרת הנ"ל. מחמת מחרת שנקרא אמונה כנ"ל. ובאמונה כנ"ל צדיק באמונתו יחיה ויספר ויזכך הלכה הנ"ל:

סליק